Brześć nad Bugiem, dnia 24. kwietnia 1934 r.

POLESKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

24.

Zarządzenie wojewody poleskiego z dn. 14.IV. 1934 r. Nr. AP6 w sprawie targów wielkich w Kuchockiej Woli pow. pińskiego.

Do

Zarządu Gminy

Kuchocka-Wola

pow. pińskiego.

Zgodnie z wnioskiem Pana Starosty Powiatowego w Pińsku z dn. 3.III.1933 r. Nr. VI-1/5 na podstawie art 65 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53 poz. 468), po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej w Wilnie, ustanawiam we wsi Kuchocka-Wola powiatu pińskiego targi wielkie, które będą się odbywały w dniu 3-im każdego miesiąca oraz w dniach 15 lutego, 22 maja, 2 sierpnia i 4 listopada, a w razie święta przypadającego na dzień targów, w następny dzień powszedni, pod warunkiem urządzenia targowicy zgodnie z obowiązującemi przepisami sanitarno-weterynaryjnemi w/g projektu do niniejszego załączonego i przestrzegania porządku targowego zgodnie z zatwierdzonym regulaminem.

Od decyzji niniejszej służy prawo odwoła-

nia do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w terminie 14 dni od daty dnia następnego po otrzymaniu.

w/z. Wojewoda Poleski
(—) *L. Witkowski*
Wicewojewoda.

25.

Obwieszczenie wojewody poleskiego o mianowaniu radców Poleskiej Izby Rolniczej w Brześciu n.B.

Na podstawie art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz U.R.P. z 1933 r. Nr. 2 poz, 16) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych dnia 12 kwietnia 1934 r. mianował, na okres trzech lat, następujące osoby na radców Poleskiej Izby Rolniczej w Brześciu n/B.:

z powiatu brzeskiego—Zofję Romanowiczową
„ kobryńskiego —Józefa Zawadzkiego
„ pińskiego —Władysława Szlachetko
„ „ —Stanisława Olewińskiego
„ „ —Kazimierza Turczyńskiego

w/z. Wojewoda Poleski:
(—) *L. Witkowski*
Wicewojewoda.

26.

Obwieszczenie wojewody poleskiego z dn. 17 kwietnia 1934 r. o sprostowaniu błędu w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U R.P, Nr. 72 poz. 648) prostuję następujący błąd:

W Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dn. 25 stycznia 1934 r. Nr. 2 na str. 40 w obwieszczeniu wydziału hipotecznego w Brześciu n.B. Sądu Okręgowego w Pińsku o wywołaniu nieruchomości do pierwiastkowej regulacji hipoteki podano mylnie pod pozycją 1/7015: „po zmarłym Janie Bulczyńskim", winno być: „po zmarłym Janie Bylczyńskim".

w/z. Wojewoda Poleski:
(—) *L. Witkowski*
Wicewojewoda.

27.

Ogłoszenie urzędu wojewódzkiego poleskiego zmian zaszłych w ruchu poszczególnych urzędów i agencyj pocztowych w czasie od dnia 1.IX.1933 r. do 1.IV.1934 r.

A. Uruchomienie centrali telefonicznych i telegraficznych:

1) W agencjach pocztowych Zmudź pow. Chełm, Urszulin pow. Włodawa, Turopin pow. Włodzimierz, Kuty k/Krzemieńca pow. Krzemieniec, Majków pow. Równe, Skórkowice pow. Opoczno, Parszów n/Kamienną pow. Iłżecki, uruchomionio centrale tefoniczne dla wymiany telegramów i rozmów międzymiastowych w ograniczonych godzinach dziennych w okresie:

1) W agencji	Zmudź	od listopada	1933 r.
2) „	Urszulin	„ grudnia	1933 r.
3) „	Turopin	„ grudnia	1933 r.
4) „	Kuty k/Krzemieńca	„ stycznia	1934 r.
5) „	Majków	„ stycznia	1934 r.
6) „	Skórkowice	„ stycznia	1934 r.
7) „	Parszów	„ lutego	1934 r.

2) W agencji pocztowej Pohorodce pow. Stryj, zaprowadzono od 1 listopada 1933 r. służbę telegraficzną i telefoniczną.

B) Zmiana godzin urzędowych w dziale telefonicznym i telegraficznym:

1) Z dniem 11 września 1933 r. w urzędzie pocztowo telegraficznym Parczew i z dniem 25 września 1933 r. w urzędzie Puławy zmieniono służbę w dziale telefonicznym z kat. N/2 na kat. „N" t. j. bez przerwy.

2) Z dniem 10 października 1933 r. w urzędzie pocztowo-telegraficznym Chełm lubelski zmienia się godziny urzędowe w dziale telegraficznym z kat. „N" na kat. „C" t.j. od godz. 7-ej do 24-ej.

3) Z dniem 12 grudnia 1933 r. zaprowadzono jednorazowe urzędowanie od godz. 8 do 15-ej w agencjach pocztowych Terebieżów, Horyń, Wysock powiat stoliński.

4) Z dniem 5 stycznia 1934 r. zaprowadzono ponownie jednorazowe urzędowanie od godz. 8 do 15-ej w dni powszednie oraz wydawanie przesyłek od godz. 18-ej w agencji poczt. telegr. Kożangródek pow. Łuniniec.

5) Z dniem 15 stycznia 1934 r. zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w urzędzie pocztowo telegraficznym Bereza-Kartuska pow. Prużana w dnie powszednie od godz. 8 do 18-ej.

6) Z dniem 19 lutego 1934 r. zaprowadzono służbę telefoniczną w agencji pocztowo-telegraficznej Horyń powiatu stolińskiego w godzinach od 8-ej do 21-ej.

7) Z dniem 25 marca 1934 r. zaprowadzono ponownie w urzędzie pocztowo-telegraficznym Bereza-Kartuska godziny urzędowe w kategorji „C".

28.

Protokół posiedzenia Komisji Polubownej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na r. 1934/35 w województwie poleskiem.

W dniu 20 marca 1934 r. odbyło się w Warszawie w Ministerstwie Opieki Społecznej

posiedzenie Komisji Polubownej pod przewodnictwem przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej p Wacława Preniera.

Ze strony Związku Ziemian Woj. Poleskiego obecni p. p. Ryszard Gerlicz, Adam Bobiński, Aleksander Bogórski i Krzysztof Breza, ze strony Zw. Zaw. Robotników Rolnych Rzplitej Pol. p. Marjan Nowicki.

Uzgodniono, że umowa z 1933/34 r. na Woj. Poleskie zostaje przedłużona na 1934/35 r. ze zmianą w ustępie drugim art. 13, który to ustęp otrzymuje brzmienie następujace:

„Wypłata następuje wg cen giełdy warszawskiej, przyczem cena żyta nie może być przyjęta niższa, jak 18 (osiemnaście) zł. za 1 q.".

Poza tem zmieniają się odpowiednio wszystkie daty i terminy w zastosowaniu do roku 1934/35.

Tekst umowy Poleskiej z powyżej podanemi zmianami zostanie w całości ogłoszony, jako nowa umowa.

(—) *W. Prenier*
Przewodniczący Komisji Polubownej.
(—) *R. Gerlicz* (—) *Adam Bobiński*
(—) *Aleksander Bogórski*
(—) *Krzysztof Breza* (—) *Marjan Nowicki*

29.

Umowy ustalające warunki pracy i płacy w rolnictwie na rok służbowy 1934/35 na obszarze województwa poleskiego.

UMOWA Nr. 1 DLA ORDYNARJUSZY.

Zasady ogólne.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną zdolnością do pracy fornali, parobków, ratajów, stróżów, głównych pastuchów, pomocników pastuchów, polowych, karbowych, włodarzy i gumiennych.

UWAGA 1. Karbowi, włodarze i gumienni otrzymują wynagrodzenie w wysokości co najmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

UWAGA 2. Stangretów (forysiów) nie uważa się za fornali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

UWAGA 3. Inwalidzi pracujący narówni z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce jak i w naturaljach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

§ 2. Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1934 roku a kończy się dnia 31 marca 1935 r. Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umowy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1934 r. Niewypowiedzenie umowy, o pracę do dnia 31 grudnia 1934r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o prace tejże nie przedłuża. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie orzeczenia Komisyj Rozjemczych lub też wyroków sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompentencji.

UWAGA 1. W miejscowościach, gdzie warunki lokalne utrudniają przeprowadzki w terminie 1 kwietnia, rok służbowy może trwać od 1 stycznia do 31 grudnia z wypowiedzeniem na 3 miesiące.

UWAGA 2. Parobcy, rataje i pomocnicy pastuchów mogą być godzeni na okresy krótsze niż rok, przyczem wówczas obowiązuje dwutygodniowe wypowiedzenie.

§ 3. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

1) pracodawcom wstrzymywać świadczeń
2) pracownikom przerywać pracy.

UWAGA. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia w zbożu i w gotówce, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 1% od wstrzymanej należności.

§ 4. Umowa niniejsza, w myśl art. 18 ustawy z dnia 1.VIII 1919 r. w brzmieniu ogłoszonem w Dz. Ust. R. P. Nr. 90/1931, poz. 706, stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

§ 5. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanej ordynarji i pensji wraz z potrąceniami oraz spisem powierzonych mu inwentarzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tem pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręcę wybranego przez nich delegata jeden egzemplarz umowy na rok 1934/35.

UWAGA. Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane niż 10 dni.

§ 6. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek.

Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywac się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Czas pracy.

§ 7 Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na 9 godzin 20 minut, przyczem rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli.

Robotnicy, pracujący w konie, mają być zwalniani przed południem wcześniej aniżeli inne kategorje robotników, a to tak, by obrządek inwentarza odbywał się w godzinach pracy.

Miesiąc		Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń		8 — 12	—	1½	1½ —4.00	—
Luty		7½ — 12	—	1½	1½ —5.00	—
Marzec	1—10 11—20 21—31	7 — 12	—	1½	1½ —5.30 1½ —6.00 1½ —6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6 — 12	½	1½	1½ —5.40 1½ —7.00 1½ —7.20	—
Maj	1—10 11—20 21—31	6 — 12	½	1½	1½ —7.30 1½ —7.50 1½ —8.00	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	6 — 12	½	2	2 — 8.20 2 — 8.20 2 — 8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	6 — 12	½	2	2 — 8.30 2 — 8.30 2 — 8.00	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	6 — 12	½	2	2 — 7.50 2 — 7.50 2 — 7.00	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6 — 12	½	1½	1½ —6.40 1½ —6.20 1½ —6.00	—
Październik	1—10 11—20 21—31	7 — 12	—	1½	1½ —5.30 1½ —5.20 1½ —4.50	—
Listopad		7½ — 12	—	1½	1½ —4.15	—
Grudzień		8 — 12	—	1½	1½ —3.45	—

Tabela ta jest ułożona podług czasu słonecznego.

Za początek pracy rano i po południu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkaniami pracowników, a za koniec zejście z pola. O ile pole leży dalej niż 2 kilometry od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2-ch. W razie pilnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama. Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych. Do robotników pobierających wynagrodzenie za roboty, wykonane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się: pastusi, i ich pomocnicy, rataje, stróże nocni i dozorcy, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków. Samowolne i nieuzasadnione opuszczanie

roboty podczas godzin pracy oraz niestawienie się do pracy jest niedopuszczalne. Samowolne spóźnienie się jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak przy nadgodzinach.

§ 8. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na dwie godziny przed rozpoczęciem pracy.

Obrok, siano i t. p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy, w miejscach na to przeznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dnie świąteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników.

Do siania nawozów sztucznych pracodawcy dają pracownikom worki i dopłacają im od hektara 20 groszy. Prócz tego przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą być zatrudniane kobiety. pracownicy zaś używani do ich siania; mają otrzymać ochraniacze na oczy.

§ 9. Stróże nocni mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania. Po przerwie zaś otrzymują czas wolny równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pr cy (§ 7). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p. z wyjątkiem 4-ch miesięcy: listopada, grudnia, stycznia i lutego. W miesiącach zaś od 1 października do 31 marca stróż otrzymuje kożuch dworski na czas warty, która nie może zaczynać się wcześniej, niż o godzinie 18-ej (6-ej).

W majątkach, gdzie konie pasane są na pastwisku, fornale obowiąeani są do kolejnego pasania koni w nocy bez specjalnej dopłaty lecz z warunkiem, że w dniu następnym zwolnieni zostaną od pracy do godziny 14-ej.

§ 10. Praca w dnie świątec ne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych; w gorzelniach i krochmialniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z ustawą sejmową z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Mr.2, poz. 7) po cenach o 100% wyższych od dziennego zarobku.

UWAGA. Za dnie świąteczne uważane są jedynie dnie uznane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej za dnie świąteczne.

§ 11. W dnie ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu wykonywane być nie powinny.

Stosunek wzajemny.

§ 12. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacenie świadczeń i płac, przewidzianych umową. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, w szczególnosci ostrożne obchodzenie się z ogniem, jakoteż dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Delegat nie może być gorzej traktowany od innych pracowników.

Waruki wynagrodzenia.

§ 13. Zgodnie z § 15 niniejszego działu robotnicy pobierają płacę w gotówce z dołu zależnie od umowy kwartalnie lub miesięcznie.

Wypłata następuje według cen giełdy warszawskiej, przyczem cena żyta nie może być przyjęta niższa, jak 18 (osiemnaście) zł. za 1 q.

Wypłata pensji winna następować nie później, niż dnia 10 następnego miesiąca.

§ 14. Ordynarja wydaje się zgóry i to w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału lub miesiąca.

w razie niemożności wydania należnej ordynarji z powodu wypadków losowych lub w terminie na 1 lipca, ustalenie terminu ma nastąpić w drodze bezpośredniego porozumienia stron. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek.

§ 15 W sprawie składu ordynarji postanawia się co następuje.

Fornale otrzymują:

W powiatach: Brześć, Prużana, Kobryń, Stolin — ordynarji 1 kwintal pszenicy, 9 kwintali żyta i 2 kwintale jęczmienia;

w powiatach: Drohiczyn, Kosów, Kamień-Koszyrski, Łuniniec i Pińsk — 1 kwintal pszenicy 8 kwintali żyta 2 kwintale jęczmienia.

Pensja we wszystkich powiatach wynosi rocznie równoważnik 3-ch kwintali żyta.

UWAGA. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, pracodawca może wydać zamiast 1 kwintala pszenicy 1 kwintal 25 kilogramów żyta, lub 80 kg. grochu lub 1 kwintal gryki.

Parobcy samotni w wieku ponad 18 lat, zdolni do wszelkich robót w polu, pracujący w konie i obrządzający je otrzymują: dworski stół

w czeladnej kuchni lub ekwiwalent w wysokości 50 kl. żyta miesięcznie oraz wynagrodzenie gotówkowe;

w powiatach: Brześć, Kobryń, Prużana, Stolin — równoważnik w wysokości 90 kg, żyta miesięcznie;

w powiatach: Drohiczyn, Kamień Koszyrski Kosów, Łuniniec i Pińsk — w wysokości 85 kg. żyta miesięcznie według cen miejscowych.

Pomocnicy pastuchów od lat 17 otrzymują w stosunku rocznym ordynarji 10 kwintali żyta, pensji równoważnik 2 kwintali żyta i prawo do utrzymania jednej krowy lub ekwiwalent 120 litrów niezbieranego mleka, lub 1 kwintal żyta.

Wynagrodzenie powyższe jest obliczone rocznie. Przy godzeniu na okres krótszy wynagrodzenie oblicza się w odpowiednim stosunku.

Rataje pracujący w woły mogą być godzeni na czas krótszy niż fornale, jednakże za czas na który zostali zgodzeni otrzymują wynagrodzenie nie mniejsze niż fornale, przyczem forma wynagrodzenia w naturaljach bądź też w gotówce pozostawia się do obopólnego porozumienia. Czas pracy ich zależny jest od miejscowych warunków gospodarczych,lecz poza tem ratajow obowiązuje pasanie wołów.

§ 16 Pracodawcy są uprawnieni do przemielania ordynarji na swój rachunek i wówczas z przewidzianej § 15 ordynarji potrącają 1 kwintal żyta.

W wypadku dawania przemiału przez pracodawcę pracownikom przysługuje prawo określenia, jaka ilość ordynarji ma być zmielona na pytel, razówkę i kaszę.

Przemielenie ordynarji winno być dokonane najdalej w ciągu pierwszego miesiąca kwartału, za który wydaje się ordynarję. Na rozkurz odlicza sobie młyn maksymum: przy razówce 2%, przy pytlu i kaszy 5%.

Poza tem pobieranie innych dopłat i miarek jest niedozwolone.

Ziemia pod ziemniaki.

§ 17. Fornal otrzymuje ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę 46 arów 65 centarów, na ziemiach zaś drenowanych lub niewymagających drenowania 39 a 20 ca,

Wzamian gruntu mogą być wydawane, zależnie od umowy, gotowe ziemniaki czyste bez ziemi, przyczem oblicza się 1 kwintal ziemniaków za 1 ar. 12 centarów pola na ziemiach lekkich lub wymagających drenowania, na ziemiach zaś ciężkich i niewymagających drenowania 93 centarów pola.

Sadzenie ziemniaków winno odbywać się — jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku — w połowie między początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takiem samem stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie, Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być t kie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być zasadzone obok siebie w jednem miejscu, o ile obie strony nie postanowią inaczej.

O ile pracownik nie posiada sadzonek, może otrzymać takowe od pracodawcy w ilości potrzebnej do zasadzenia należnej roli, wówczas z przewidzianej w umowie ilości roli potrąca się ilość arów odpowiadającą ilości wydanych kartofli.

Utrzymanie inwentarza.

§ 18. Fornale, główni pastusi, karbowi, włodarze i gumienni, mają prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do 2-ch miesięcy.

Jeżeli pracodawca stawia za warunek, by pracownik trzymał tylko jedną krowę, pracownik otrzyma 120 litrów mleka świezego niezbieranego lub odszkodowanie w wysokości 1 kwintala żyta.

Utrzymanie dla bydła ma być latem na odpowiedniem pastwisku, takiem jak i dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastewników i łąk kośnych, jednak nie koniecznie wspólnem.

Przy osobnem pastwisku daje pracodawca osobnego pastucha, podczas miesięcy zimowych, t. j. w okresie stabulacji, otrzymują pracownicy na krowę po 8 kl. 26 dkg. sieczki i plew i 1 kg. 64 dkg. koniczyny lub 2 kg. siana; zamiast siana lub koniczyny można wydawać miesięcznie na każdą krowę 1 kwintal ziemniaków albo $1^1/_2$ kwintala innych okopowych.

Zamiast wszystkich powyższych norm można wydawać dziennie na sztukę 8 kg. siana błotnego, jednak tego samego gatunku w jakim jest karmione bydło dworskie.

Zamiast dawek siana, albo koniczyny, albo okopowych pracodawca może wyznaczyć pracownikowi po 4 arów 60 centarów ziemi na każdą krowę łącznie położoną z odpowiednią działką pracownika pod ziemniaki. Słomę dla inwentarza otrzymują pracownicy w miarę potrzeby. Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez poprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy.

§ 19. Pracownik ma prawo trzymać dwie dorosłe sztuki trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnich. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi, królików i t. p. zależy od obopólnej umowy.

Opał.

§ 20. Pracownik rodzinny, otrzymujący oddzielne mieszkanie, otrzyma 13 jednostek opałowych. Jednostka opałowa równa się:

10,2 metrów sześciennych przestrzennych torfu sztychlowego,

6,8 m^3 p. torfu deptanego,

5,1 m^3 p. torfu prasowanego,

$2^1/_2$ kwintalom węgla,

1 kupce gałęzi, wymiaru 1,75 m. szarokości 1,75 m. wysokości i 2 m. długości.

Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12 metrów sześciennych przestrzennych drzewa szczapowego suchego. Przyczem 1 m^3 p. drzewa szczapowego równa się: 1 5 m^3 p. karpiny rąbanej lub 1,25 m_3 p. drzewa niesuchego.

Wybór materjału opałowego przysługuje pracodawcy. Zastrzega się jednak, że co najmniej $^1/_4$ opału musi być wydana w szczapach.

Torf winien być wydawany w normalnie suchym stanie i przeciętnie dobrym gatunku.

Mieszkanie.

§ 21. Mieszkanie pracownika musi się składać co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komorą. Przepis ten nie dotyczy budynków przed 1927 r. wzniesionych.

Izby winny być wytynkowane, a co najmniej dokładnie wylepione ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni; wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku przed 1 listopada 1934 r. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 m. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczone na to miejsce. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowowybudowanych powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

Pożądanem jest, aby pracodawcy mający w folwarku elektryczność wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszty prądu płaci pracownik.

Pracownicy są obowiązani trzymać mieszkania w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione.

Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

§ 22. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze lub w specjalnie przeznaczonym na to budynku, oraz pomieszczenie dla dwóch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz w miarę możności ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenia.

§ 23 Do czasu wprowadzenia kas chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

Koszty leczenia (z wyjątkiem wypadków nagłych) obciążają pracodawców tylko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się bądź u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszty szpitalne jedynie wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzenia jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

UWAGA 1. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

UWAGA 2. Pracodawcy nie są zobowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych.

§ 24. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynarji, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie narówni z innemi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada 2 krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimię sieczkę; o ile posiada jedną krowę a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, to dodatek ten

zostaje obliczony w stosunku 10 litrów za każdy miesiąc, przepracowany od 1 kwietnia 1934 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza. rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Na koszty pogrzebu otrzymuje nadto tytułem zapomogi 20 zł. i trumnę zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny— równoważnik w gotówce.

UWAGA: Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika korzystający z powyższej zapomogi, nie mogą chodzić do roboty poza obrębem folwarku jeżeli przed śmiercią ordynarjusza stale się do niej nie zobowiązali. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego ordynarjusza za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

§ 25. Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on tytułem zapomogi 15 złotych, na wypadek śmierci dziecka—10 złotych. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

§ 26. Na wypadek kalectwa lub śmierci robotnika, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik ewentualnie jego rodzina korzysta ze świadczeń, przewidzianych ustawą z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 148).

§ 27. W celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

§ 28. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym rocznie ugodzonym pracownikom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub jego gospodarki 25 lat.

Tytułem do zwolnienia tej kategorji pracowników nie może być niezdolność do pracy z tytułu starości, lecz przewinienia służbowe.

Pracownicy, objęci niniejszym paragrafem, obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy pomimo przepracowanych 25 lat.

W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości robotnik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, nie niżej jednak jak do połowy.

Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

§ 29. Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia, zgodnie z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (dla § 28 niniejszej umowy).

Urlopy.

§ 30. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącania świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do trzech dni, przytem jednocześnie nie więcej niż jeden z folwarku.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu.

W czasie pilnych robót, jak: siewy, żniwa, sianokosy i kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwań urzędów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne dwa lub trzy dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tem odchodzącemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

§ 31. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za całą dobę 1 50 zł.

W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Furmanki.

§ 32. Pracownicy otrzymują:

1) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów;

2) do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;

3) po duchownego, z chrztem, ślubem i pogrzebem.

Fornalowi, jadącemu wysyłaną w interesie pracowników furmanką, w dni powszednie czy też świąteczne, nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak też za kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoła i t. p.

Za wyjazdy, noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy, poza godzinami służbowemi, robotnik otrzyma 1 zł., a w dni świąteczne 2 zł.

Pracownicy otrzymują furmankę po lekarza i akuszerkę oraz wspólną:

1) jedną na kwartał do najbliższego miejsca, w którem odbywa się jarmark;

2 jedną na kwartał w dzień świąteczny wybrany przez pracowników do najbliższego miasta, względnie stacji kolejowej.

UWAGA: W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym, pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosz-

tów za wynajętą furmankę; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

Umowa Nr. 2 dla rzemieślników folwarcznych.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p. stałych wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

§ 2. Obowiązują następujące paragrafy umowy Nr. 1, ustalające warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32.

Paragrafy 7 i 10 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy i uwaga 2 niniejszego paragrafu nie tyczy się ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p., charakter zajęcia których powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

UWAGA 1. W mieszkaniach dw. izbowych normy opału podnoszą się o 30%.

UWAGA 2. § 7 umowy Nr. 1 ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów obowiązuje z tą różnicą, że rzemieślnik za godziny nadliczbowe otrzymuje wynagrodzenie o 50% większe.

UWAGA 3. § 17 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów, obowiązuje z tem, że pracodawca po osi koszty przemiału, lub wzamian dodaje 10% ordynarji w życie.

§ 3. Paragraf 2 umowy Nr. 1 ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów, obowiązuje z wyjątkiem terminu rozpoczęcia roku służbowego, który to termin uzależnia się od istniejących zwyczajów stosownie do danego fachu.

§ 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne, jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron, przy pośrednictwie Inspektora Pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

§ 5. Wynagrodzenie rzemieślników wykwalifikowanych w gotówce i naturaljach wynosi o 50% więcej od wynagrodzenia fornala; wynagrodzenie zaś rzemieślników niewykwalifikowanych nie może być niższe od wynagrodzenia fornala.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Plan zabudowania m. Brześcia n/B.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) — Zarząd Miejski m. Brześcia n.Bugiem podaje do publicznej wiadomości, że sporządzony w myśl ogłoszenia z dnia 11 go grudnia 1933 roku, umieszczonego w numerze Nr. 288 Monitora Polskiego z dnia 16 grudnia 1933 roku, oraz w gazetach: „Expressie Poleskim" z dnia 13 grudnia 1933 r. i „Gazecie Poleskiej" z dnia 17-go grudnia 1933 roku, szczegółowy plan zabudowania zachodniej części tak zwanej „Nowej-Dzielnicy", obejmującej obszar 17 ha 6517 mtr.² w granicach: od północy — park miejski 3 go Maja, od wschodu — ul. Wielka, Wojewódzka i Ogrodowa, od południa — ul. Aleja Wolności i od zachodu — grunty Skarbu Państwa — został w dniu 22 marca 1934 roku, uchwalony przez Radę Miejską m. Brześcia n.Bugiem i będzie wyłożony do publicznego przeglądu na okres czterech tygodni w Wydziale Technicznym Zarządu Miejskiego m. Brześcia n.Bugiem (pokój Nr. 20), od dnia 3-go kwietnia 1934 roku do dnia 28-go kwietnia 1934 roku włącznie, w godzinach od 10 ej do 13-ej codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

W powyższym okresie interesowani mogą przeglądać uchwalony plan zabudowania, po upływie zaś tego okresu, to znaczy od dnia 30 go kwietnia 1934 roku w terminie dalszych dwu tygodni mogą wnosić przeciw temu planowi — zarzuty na ręce Zarządu Miejskiego miasta Brześcia n.Bugiem.

Prezydent m. Brześcia n.Bugiem
(—) Wężyk.

Regulacja hipotek

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny w Brześciu nad Bugiem Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki:

Na dzień 25 lipca 1934 roku.

1/7120 Nieruchomość w Brześciu n.B. przy ul. Dziewiątego Lutego pod Nr. 56 powierzchni 1340 mtr. kw. nabyta przez Teodora Aleksandruka od Jana Draguna.

2|7125 Dział gruntu w urocz. Krasnoleski gm. Podoleskiej pow. Kobryńskiego powierzchni 7,6885 ha nabyty przez Walentego Burczak-Abramowicza od Aleksandry Jarmoszukowej.

3|7138 Nieruchomość wieczysto czynszowa w Kobryniu przy ul. Króla Jana III Sobieskiego pod Nr. 2 powierzchni 657 mtr. kw. oddziedziczona przez Rajnę Podorowską i Frumę Goldfarbową po ich zmarłych rodzicach Srulu i Esterze Pińczukach.

4|7143 Nieruchomość w Kobryniu za ulicą Świętego Mikołaja w urocz. Morgi powierzchni 3143 mtr. kw. nabyta przez Emilję Rożdziestwieńską od Piotra Bytowta.

5|7144 Nieruchomość w Brześciu n.B przy ul. Jana Sobieskiego pod Nr. 16 powierzchni 1005,16 mtr. kw. nabyta przez Elżbietę Komarową częściowo od Aleksandra Sieбieszczaka i częściowo od Edmunda Piotrowskiego.

6|7145 Nieruchomość w Brześciu n.B. przy ul. Nadbrzeżnej pod Nr. 34 I powierzchni 507 mtr. kw. — niepodzielna połowa której to nieruchomości nabyta przez Mikołaja Aleksandrowicza z posiadania Eleonory Pawluczyk, druga zaś niepodzielna połowa — przez Bolesława Wierzbickiego od Aleksandry Aleksandrowiczowej.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny się zgłosić pod skutkami prekluzji.

M. Brześć n.B., dn. 22 marca 1934 roku.

Pisarz Hipoteczny
(—) L. Dmowski.

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(po raz 2-gi)

Dowód osobisty Nr. 160 z dn. 27.VIII.1930 roku wystawiony przez urząd gminy lenińskiej, pow. łuninieckiego na nazwisko Kiryła Leonowicza (879).

(po raz 3-ci)

Świadectwo szkolne II kursu Państw. Prep. Naucz. w Drohiczynie, metryka urodzenia wydana przez Urząd Stanu Cywilnego parafji praw. w Gniewczycach, świadectwo lekarskie wydane przez lekarza powiat. w Drohiczynie, wszystko na nazwisko Puchacza Marka zam. w Janowie k. Pińska (825).

Dowód osobisty wydany dnia 9.VII.1929 r. za Nr. 126 przez Magistrat m Prużany na nazwisko Beslerman Sary, zam. Prużanie ul. Kobryńska 46 (832).

Dowod osobisty wydany przez urząd gminy lenińskiej dn. 31.XII 1929 r. za Nr. 356 na nazwisko Tobolicza Adama. s. Pawła (846).

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B., Urząd Wojewódzki Poleski.

Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu doknmentów 6 zł., za ogłoszenia o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł. — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

W razie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym. Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto czekowe P. K. O. Nr. 30.628. Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Zakłady Graficzne Sejmiku Brzeskiego, dzierżawione przez A. Kiedrzyńskiego.